

Bülent Dağlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bülent Dağı

Dilinde hep bir mırıldanmalar ve içsel konuşmalar vardı
Allahtan aşkı istemesiyle çıktığı yolculuğun eseri

Adı Aşk

Dışarı taşıyor bazen,
Kendini karanlık sokakların,
Rahmetine atıyorsun.
Gönlünü yarıyor,
Adını aşk koyuyorsun.

Bülent Dağlı

Aklımı Kaçıracağım

Kısa saçları vardı, benim kadınının,
Biraz uzatmasını bekledim.
Düşündüm bunca yarayla, gönül yere vurulur mu?
Kısaydı saçları.
Düşündüm ama, iyi bir fikir değildi belki de.
Ne düşündüğümü, ben bile bilmeden,
Aklımı kaçıracağıma, saçlarını uzatsaydı ya,
Kısayken kaçırması zor olur.

Bülent Dağlı

Anlatım

çaresiz bir ağaç düşün
dallarında senelerdir
ne bir tomurcuk
ne yeşilden eser
ne de yaprak olan
ne kuş konan
nede
gölgesinde soluklanan
canlı var olan
"bu kışı çıkartamaz sert poyraza yenik düşer miyim acaba"
diye düşünürdü her kış kapıya dayandığında
kış gelince inatla direnirdi
karanlığa
yaşam ötesine kadar bağlıydı
köklerini saldığı toprağa
kurumuş gövdesiyle derin bir nefes çektik içine
bıraktığında
toprak belki onu ısıtır diye
iki kelime yankılandı
kahretsin hala Aşığım....

Bülent Dağlı

Aşk Agrısı

şimdi belirdi
sensizlikten
yanan kelimelerde
bildiklerimi unutturarak
ben gizli yazıyorum
bunlar
dillere dil olmasın
gönüllere gönül olmasın
yalnızca sen bil diye
her kokunu kelimelere bulaştırdığın da
kelimeler kelimeler olmaktan
cümleler cümle olmaktan çıktı
bir bir dizildi
vagonlar gibi art arda
şiiirler
oluştı
seninle
sensizlik şiiiri
korkarım
şairlere yazacak şiiir kalmayacak
oyyy sevdalı başım
nereye koysam agrır
dizlerinden başka
sen çok gelme gözlerimin önüne
ne başkasına sevda kalacak
ne de yaşanacak aşk
bütün aşklar
sen de birleşirse
leyla
mecnuna
kerem aslıya darılacak
darılsınlar bana ne
dersen
ah almayalım
bir sultan sen misin derlerse
aşk bir araya gelmek değil ki
aşk göz göze
el ele olmak değil ki
aşk işte

Bülent Dağlı

Aşk Beni Ben Edendir

Bir yere gidiyorum,
Ne baş bende ne ayak.
Yol yol iken,
Kısalığında gül,
Uzunluğunda diken.
Ayak yâre gider
Baş direnir,
Aşk beni ben edendir.

Bülent Dağlı

Aşk Beni Ben Etti

Gözümün damlası ayrı,
Gönlümün damlası ayrı düştü.
Bu günlerde bir sızı var içimde,
Cemre gibi yüregime düştü.

Şöyle bir düşünce var,
Düşüncemin de ayağı takılıp düştüğü yerde,
Aşk bu ölmeden öldürür adamı,
Ama sen yinede ölme,
Bırak kadını madamı.

Sayfaları karıştırıyorum,
Beyazın üzerine beyaz yazmışım.
Kimse görmesin diye,
Bir not ilişti gözüme,

"Sana söyleyemediklerimi
kendime söylüyorum,içimde seni bilerek"

Kendime ne söylediğimi hatırlayamadım.
Sanki asırlar olmuş,
Gözümden de gönlümden de düşeli.
Yeni farketmişim düştüğü yerde,gül açtığı zaman.

Bir elimin rüzgarıyla,amannn sesi çıkarken,
Öbür elimden sabır fısıldanır.
Dilden de gönülden de geçtik artık,
Ellerden,aşkın nasırlaşmış hali fısıldanır

Bir not daha yazıyorum,yarım kalmış kelimelere,
Ek olarak.
Sana söyleyemediklerimi,
Her neyse,kendime tekrar söylüyorum.

"Aşk beni ben etti,ben olduğum yerde sana ne gerek"

Bülent Dağlı

Aşk Dediğın Kaba Kumaş

Yar seven verem mi ola,
Hakka mecnun, aşka Leyla mı ola,
Ömründe bir kez, yar yüzün görmeyen,
Dağlara Ferhat yollara Yunus mu ola.

Aşk dediğın kaba kumaş,
Al çokça sende uğraş,.
Ömür aşk yolunda tükenecek ise,
Nefes almadan yürü vermeden mola.

Bülent Dağlı

Aşk Diye Bir Şey Vardı

Sallanıyor bende beyazlar,
Tenden yağıyor dil,dil küfür,
Yol yarısında tükendi.
Geriden gelen bir kaç adım,
Ve;
Sen İstanbul.!!
Yıkıldı surların,
Yandı kuleler,
Kaç adım sonra,
Aşk diye bir şey vardı.

Bülent Dağlı

Aşk edep irfani

Aşk edep irfani

Bir kopmuşluk oluştu,bedenden ruha,
Gül yaprağına konmuş, serçe misali.
Göz kapaklarımın ağırlığında hissettim,
Aşk sanki biraz edep, biraz irfani.

Bülent Dağlı

Aşk Eskiye Anımsatır

Aşk eskiye anımsatır,
Eski cam,eski can kırıkları,
Dağınık bırakıldığı yerde,
Toplanmayı bekler,
Çocuk oyuncakları,
Birçok çocuk oynar,
Gönül avlusunda,
Eksilir bir bir kırmızı pabuçlar,
Sala dan sala'ya,
Aşk eskiye anımsatır,
Saklambaç oyununda.
Birkaç şehir eskisin,ayak altında,
Caddeler,sokaklar,kaldırımlar,
Dil bulsun her adım atışlar da,
Aşk eskiye anımsatır,
Dil altındaki kırılma noktalarında,
Aşk hiç dağınık bırakılmadı mı,?
Bırakın aşkı,dağınık kalsın.
Arayın çöl olmuş gönüllerde,
Oyundan ibarettir aşk.
Ona kadar sayın,
Bulamazsanız,
Bırakın dağınık kalsın.

Bülent Dağlı

Aşk Hala Yaşıyorsa

Eğer aşk hala varsa,
Yağmurları bekleme,
Rüzgarlar senden önce,
Alıp götürmesin yaprakları.

Eğer aşk hala yaşıyorsa,
Bırak düşsün,damlalar üzerine,
Uçursun kokusunu rüzgarlar,
Buluşma,kaynaşma,sevişme yerlerine.

Bülent Dağlı

Aşk-ı Firavun

Görünmez göz çerçevelerinden,
Camekan,camekan bakacağım sana.
Ne sarıya boyanacak gök yüzü,
Nede kızıla,
Gecelerin karanlıklarını,
Avuç içlerimde taşıyarak,
Söndüreceğim bir,bir şehrinin ışıklarını.
Işıklar sönecek,
Şehrin sönecek,
Ben söneceğim.
Biten bir romanın,
İslenmiş sayfaları,
Ebediyete kapananıyor çaresiz.
Ne yeşil aşkın adı,
Nede mavi.
Firavun bogulurken Nil'in sokaklarında,
İmdat çığlıkları yankılacak,
Avaz,avaz,
Sokaklar daralacak,
Gönlüm daralacak,
Ben kaybolacak yok olacağım.
Ve,
.....Aşk Nil de son bulacak.

Bülent Dağlı

Aşkı Hikayem

Yüreğimde derinden,
Mevla ile aşkı ararken,
Benim olmasın,
Bir zalimle aşkı hikayem.

Aşkı bilmeyene anlatmak zordur,
Bildirmek hak işi.
Hak kendin koyar da aşkı koymazsa,
Yanar durur aşkı cahil de arayan kişi.

Bülent Dağlı

Aşk-ı Hüsna

Gül kokusu hakka,bülbül sesi arşa yakın,
Sesimle nefesimle sarsam seni aşkım.
Yol bulmaz ise kalbim aşk-ı hüsna,
Yarın göğsümü, kalbimin içine bakın.

Çıkma vakti geldi,hak meydanına,
Bilmem hakkımızda hayır mı şer mi ola,
Seni seven kalbim,hakka yol bula,
Bilmem hakkımızda hayır mı şer mi ola.

Sana hasta geleyim,şifam sendedir,
Hasta gönüller,senin kapında şifa dilenir.
Seni gördüğüm günde,sevgili aşk-ı hüsna,
Bütün sensizliğe yazılmış şiirler senlenir.

Sar sar bitmez,gündüzler geceler,
Sensiz dilim aşkı,sen diye heceler.
Padişahım sabır ver,sultanda gönlüm aşk-ı hüsna,
Bilmem hakkımızda hayır mı şer mi ola.

Bülent Dağlı

Aşkın Koyu Hali

Aşk,
İnsanı,
Bir şems,
Bir Mevlana yapar.
Kalp ancak sevdiğine konuşur,
Yoksa
Gül bulamamış bülbüle döner,
Döner,
Yine kendi içinde döner.
Nedendir.
Bilinmez.
Gönül bazen,
Yanar.
Yanarda,
Yakandan,
Su serpmesini bekler.
Su yerine odun atarsa daha çok yanar
Hani gönül ister ki,
Aşk,
Aşk ile konuşalım,
Hep bir olalım,
Aşığın dili,
Tek tek kelime çıkarır.
Kelimelere gül kokusu sürelim.
Bir söylerken bir dinleyelim,
Sonra,
Kendimizi kaybedip,
Şerbet içelim,
Uyanıp,
Gül bahçesinde,
Gül derelim.
Sultana,
Bahçeleri bağları,
Kurban edelim.
Ben gideyim aşkın koyu haline,
Bakalım hak ne der sulanır mı kıyam koyuluğu.

Bülent Dağlı

Aşkın Sahibi

Deli divane, ayakların çarpık,
Ne mey var, ne meyın sahibi.
Dil konuşsa, anlatsa onu,
Ne söz var, ne sözün sahibi.

Durduk yere bir sarhoşluk,
Ayaklar ondan çapraz kesik.
Heyy.!!
Kahrol sen aşk, diyesin gelse de,
Ne aşk var, ne aşkın sahibi.

Bülent Dağlı

Aşkın Sesi Kadın

Güneş hiç ses çıkartır mı?
Yakıcılığında bir ton ateşinde.
Saç tellerinde o ses,
Aşk aşk ulaşıyor evrene.

Düşen bir yaprak sesi,
Süt isteyen miyavlar,
Kanat sesi sen.
Topuk sesi ben.

Eski taş plak gramofon,
Fransızca je t'aime,
Havada uçuşan papatyalar,
Sen.!!!
Aşkın sesi kadın.

Bülent Dağlı

Ayrılığın İlk Günü

İlk gündü,
Geçmedi bir salise,
Dakikalar dağ oldukça,
Saatleri düşünemem.

Unutmalı her şeyi,
Yok olmalı kendimle kendim,
Ben kim idim?
Kimse idim.
Kime görünse,
Kime görünmese idim.

Gün ertesi,
Doğmadım ben yokum,
Aşksız bir güne,
Yıldızlar çok uzak artık düne.

Unutmalı her şeyi,
Yok olmalı,kendimle kendim,
Ben kim idim?
Kimse idim.
Kime görünse,
Kime görünmese idim.

Bülent Dağlı

Begonvil Kokusunda

Bir heyecan esintisi uçuşuyor içimden,
Göklere sarılmış uçurtma,
Minik ellerden uçurulan balon gibi;
Bir arefe var Bayramdan önce,
Bir Bayram var arefeden sonra;
Öyle bir Bayram havası yaşanıyor,
Gözlerimden dudaklarıma inen tebessüm ile;
İstasyon'dayım,gönlümü yarıyor gelişi,
Hangi vagona dır diye arayışta,
Beyazın üzerinde kahverengi;
Kanat seslerinde nağmeler,
Belli ki iskeleden inecek,martılara selam vererek,
Yada diyor gönül çarpıntılarımla,
Akdeniz rüzgarıyla begonvil kokusunda,
Kocaman oluyor bebeklerim,
Taş çatlatırcasına..

Bülent Dağlı

Ben Sana Yakın Olacağım

Sen gelme bana bir adım,
Ellerinden tutup,ben sana geleceğim.
Belki bir gün,
Ben sana komşu,sen bana komşu gülü olursun.
O zaman,ben sana güleceğim.
Gülüşlerimdeki şiirleri,sana döneceğim.

Şiir şöyle yazılmalıydı,bir kadına,
Kokulu bir mektup kagıdına,özlemi dökmek gibi.
Kadın,kadın olduğunu anlasın,
Şair de,adam olduğunu.

Boş bir kagıdı,zarfın içine koyup,
Üzerine,kadım'a diye yazsam,
Bütün dünyayı dolaşsa da,
Gönül kokusundan,sahibine ulaşacaktır.

Yakın olmak,aynı şehirde,
Aynı havayı solumak,
Aynı otobüse binmek,
Aynı sokaklardan geçmek,demek değil ki,
Yakın olmak,bir gönül içinde,
Aynı tohumda,aynı dalda,aynı toprakta,çiçek açmak demek.

Sen gelme bana bir adım,
Ben sana,senden daha yakın olacağım.
Sen bana,uzak şehirlerde ol,
Ben sana,o şehirde yağmur olup yağacağım.

Bülent Dağlı

Ben Seni Artık Böyle Seveceğim

Sen beni unuttuğın anlarda,
Ellerini, başka ellerle buluşturduğun zamanlarda,
Kalbinin sesi, her hangi bir sesle karıştığında,
Ben seni öyle seveceğim.

İçim yanacak, gözlerimde ateş,
Daralacak, daralacağım.
Beni unuttuğunu hissedip,
Deniz gören şehirlerde, ruhumu sulara bırakacağım.
Ben seni, böyle daha çok seveceğim.

Kim bilir, kimin gönül tarlasında başak olacaksın,
Kimlere, ay olup aydınlatacak,
Kimlere, güneş olup ısıtacak'sın,
Belki birini, yar diye saracaksın,
Ben yana yana, seni daha çok, çok seveceğim.

Şarkılarda, şiirlerde arayacağım seni,
Sen bilmeyecek, hissetmeyecek'sin,
Yangınımı soğutmak için, kaç kez gidip geleceğim şehrine,
Kendi göz yaşımda, kendimi boğacak,
Ben seni, artık böyle seveceğim

Bülent Dağlı

Ben Seni Artık Böyle Seveceğim

Sen beni unuttuğun anlarda,
Ellerini, başka ellerle buluşturduğun zamanlarda,
Kalbinin sesi, her hangi bir sesle karıştığında,
Ben seni öyle seveceğim.

İçim yanacak, gözlerimde ateş,
Daralacak, daralacağım.
Beni unuttuğunu hissedip,
Deniz gören şehirlerde, ruhumu sulara bırakacağım.
Ben seni, böyle daha çok seveceğim.

Kim bilir, kimin gönül tarlasında başak olacaksın,
Kimlere, ay olup aydınlatacak,
Kimlere, güneş olup ısıtacak'sın,
Belki birini, yar diye saracaksın,
Ben yana yana, seni daha çok, çok seveceğim.

Şarkılarda, şiirlerde arayacağım seni,
Sen bilmeyecek, hissetmeyecek'sin,
Yangınımı soğutmak için, kaç kez gidip geleceğim şehrine,
Kendi göz yaşımda, kendimi boğacak,
Ben seni, artık böyle seveceğim.

Bülent Dağlı

Bırdktım Yarım Kalan Mecnun Tamamlasın

Neden kaçıyorum dedim, kendi kendime,
Bırak yarım kalan Mecnun tamamlansın.
Gölde diken varsa, dikenini de yaradan var,
Bırak gül yaprakları düştüğü yerde kalsın.

Diken yarasına, merhem yine diken,
Bu kaçışlar kimden, hakka eremedim hak dile girmeden,
Zehir yarıda, panzehir Yaradan'da iken,
Bırak rahmet damlasın aşka bedenen.

Bazen kaçmak gelir içimden, çok uzaklara,
Uzaklar neresi ki, bilemem düşerim tuzaklara,
Ayaklarım gitmez, gönlümün ayaklarına iş düşer,
Bırdktım yansın gönlüm, yanmayan aşk gül dibine düşer.

Güneşi sultan gördüm, büyüttüm gözümde,
Ne zaman aşktan yansam, yol bulurdum gölgesine,
Yeşermek isterdim dallarda, hak hürmetine,
Bırdktım yarım kalsın, yarım kalan Mecnun tamamlansın

Neden kaçıyorum dedim, kendi kendime,
Bırdktım yarım kalan Mecnun tamamlansın.

Bölent Dağılı

Bir Baba Bir Ogul

Aklımda tutmaya çalışıyorum,güzel anıları,
Şöyle araladım,siyahı beyaza bağlayarak.
Bir güzel an aradım,ufkuma çöken kara bulutlar arasında.
Bulutlar,senden daha güzel anı bıraktı.

Sen gittiğin yerde kal,belki bende gelirim.
Bende bıraktığın izleri,sana geri veririm.
Keşke,beraber bakabilseydik martılara,
Martılar,senden daha güzel anı bıraktı.

Dolaştım çocukluğumun yollarında,yıllarında,
Yine bir güzel anı vurmadı,ruhumun kıyısına,
Aşka koştuğumu sana anlatabilseydim,küçük kelimelerle,
Kelimeler,senden daha güzel anı bıraktı.

Sen gittiğin yerde kal,belki bende gelirim.
Bende bıraktığın izleri,sana geri veririm.
Keşke,beraber bakabilseydik martılara,
Martılar,senden daha güzel anı bıraktı.

Bülent Dağlı

Bir Dirhem Sen

Yok olduğum halde var oluyor,
Varımda yoğum da sen oluyorsun.
Bir el uzatayım arştan diyorum,
Arşı başıma yıkıyor el oluyorsun.

Bugün var isem yarın yokum,
Bir dirhem sen ile tokum.
Sen gel bana bütün açlar doysun,
Aşkı başıma yıkıyor el oluyorsun.

Bülent Dağlı

Bir Gün Buluşalım Seninle

Elsiz ayaksız,dilsiz dudaksız,
Bedensiz,
Buluşalım.
skdar dan kalkıp,adalara giden vapurda buluşalım.
Martılara simit atarken,
Gz bebeklerin ışıltısında,
Heyecan tatlılığının tebessümün de buluşalım.
Vapurdan adaya ayak basan insanlarda,
Adanın kendine has sen kokan kokusunda,
Faytonlarda buluşalım.
El ele dolaşanlarda,
Çocuksu kahkahalarda,
Bardak bardak çaylarda buluşalım.
Vapura binmemek için ayak diretenler de,
Kırgınlıklarda,özgünlükler de,
Geride kalanlarda buluşalım.

Bir gün buluşalım seninle,
Elsiz ayaksız,dilsiz dudaksız,
Bedensiz,hislerimizle duygularımızla buluşalım.
Yarım kalan aşklarda,yaşanmamışlıklar da,
Yaşanacaklar da buluşalım.

Bir gün buluşalım seninle, ada vapurunda..

Bülent Dağlı

Bir Kepçe Tınısı

Kadınlar,bilmeden eğitirler adamları.
Adamlar öğrenirler,ama öğretmezler.
Uzaklardan bir koku gelir,
Cumanın kokusuna benzer,
Belki de gül bahçesinde,pembe bir gülün kokusudur.
Yada,güneşin kokusu,
İşte,
Kadınlar,
Böyle egitirler,bilmeden erkekleri.
Eğitilen,
Allaha kucak açmışsa,
Ne güzeldir.
Açamamışsa,
Çölde savrulan,kum taneleri gibi,
Bedeviye döner.
Aşkın eğitimi,
Gider gider,
Mecnun ile leyla'ya döner.
Bir tas yemek yerine,
Bir kepçe tınısı,
Yankılanır boşlukta,
leyla,
Tınlamazken mecnunu,
Mecnun,
Eğitiliyordu aslında.

Bülent Dağlı

Bir Kırık Kalbim Vardı,onuda Sana Verdim

Belli ki,bana yalnızlık biçildi.
Kimsenin suçu yok,benim kumaşım böyle.
Şapla samanı ayırırsın ya,hasat mevsimi,
Öyle ayrılmışım,yalnızlığım içimde.

Çıkılmaz bir yokuşum var,merdivenlerim dik,
Kucakladığımız zaman aşkı,bu dünyada yok idik,
Yalnızlık yer,yalnızlık içer idik,
Öyle ayrılmışım,yalnızlığım içimde.

Yalnızlık vurdu başa,başı unuttum,gönlü vurdum taşa,
Hatırı haktan,görmez idik gül başka.
Bir kırık kalbim vardı,onuda verdim sana,
Öyle ayrılmışım,yalnızlığım içimde.

Yemesem içmesem de olur,aşkı solumasam,gönlüm harap olur.
Başak üzerinde buğday olmaz ise,aş mı olur,
Aşktan aş ayırırsan,kimin gönlünde ne olur,
Öyle ayrılmışım,yalnızlığım içimde.

Bülent Dağlı

Bir Koku Var İçimde

Aşk aşkla yoğrulursa,
Hak zuhur eder.
İki gönölde bir olursa,
Bakmak gerek,
Hak ne eder.

Kaç bardak sen içtim kim bilir,
Aşkı yudumlar gibi,
Bir içtik bin söyledik,
Yar dilini güle benzetir idik.

Senin güzelliğine dayanamaz dökölür kelimeler,
Gönöl toplar dile,
Lakin yine dökölür kelimeler,
Ben bilsem,
Dilim dil değil gönlüm gönöl değil,
Bir koku var içimde,
Benden senden değil..

Bölent Dağlı

Bir Sarılış Hikayesi,

Kapımdan giderken aşk,
Dışarıdaki seslerin ne olduğunu bilmeden,
Şımsıcak sarılışlara bakan gözlerde parlayınca,
İçimdeki karla kaplı dağlara çarparak yankılandı,
Al gönlümü koy gönlünün üstüne der gibi,

Bir şair daha gidiyor şehrinde,
Keseğâğıdına sarılmış gibi,
Acabalara sarılmış hislerle,
Kalp kalp üstüne koyulursa,
Ya koyulan kalp ya da konulan kalp,
Aşkı bir beden daha büyük giymiş olmalı ki,
Etrafında pervane olmuş dönüp duran şeytana,
Seni aşka götüreceğim diye hakka götürmek,
Güle su döktürmek,
Şehrinde giden şairin düşüncelerinde yer etmiş olsun.

Şımsıcak sarılmış olabilir mi acaba diye düşündüm,
Buz kesmiş havasından nefes alıp verdikçe derin derin,
İçime girip de dışarıya çıkınca sarılış hikâyesini anlatan,
Sen de sıcak havayla karışmış soğuk hava,
Ben diyeyim hakka şeytanı götürdüm

Kim denemiş ola ki şeytanı hakka götürmeyi,
Kapılar kapanmadan gül rengi solmadan,
Uzun tel kısa telden hesap sormadan,
Aşkla meşk bir birine karışmadan,
Kelimeler dile dolanıp dili gönlü koparmadan.

Yazılmalı bir sarılış hikâyesi yollar ayrılmadan önce,
Birçok kere sarılmalı boğazda kelimeler düğümlenip,
Kalkmaya hazır vapur düdüğüne dönünce,
Öncedendi şeytan meleklere hoca aşka gonca,

Şair gider şehrinde gönül bayrakları yarıda,
Sen kal de kalır belki şairliği aşka teslim eder belki,
Kapımdan giderken aş
Buz kesmiş kentin havası suyu sokakları,
Hakka götürür şeytanı,
Şeytanda aşka teslim olur belki...

Bülent Dağlı

Bir Tutam Sen Olsaydın

Nereye koysam seni.?
Gönül razı değil.
Meltem rüzgârlarıyla içime,
Nefes gibi derinden dolsaydın.

Nereye uçuyor bu kuşlar.?
Demirden kanat takmış karanlığa,
Düşse okyanus üzerinde gönlüme,
Bir tutam sen olsaydın.

Bülent Dağlı

Bir Yere Koymuştum Seni

İnceydi, hangi kelimeler aşktan daha ince ise,
Öyle bir incelikle, yudumlamıştım seni,
İlk kez balonu gören,
Gökkuşağı na hayran, çocuk gibi,
Utangaç, çekingen ve heyecanla,
Bir yere koymuştum.
O bir yer,
Ne mavi örtü üzerinde gün batımına,
Ne gök kubbe altında gül kokusuna,
Nede,
Kırmızı pabuçlara,
Bayram sabahı, kavuşan Nil'e benzerdi.
O bir yer,
Ne rüyalar da görülür,
Hayallere yansırđı,
Ne akıl alır dile uzatır,
Gönül kitabına yazılırdı,
Nede,
Anne dizlerinde, aşktan yanan yüreğin
Hıçkırıklarındaydı.
Öyle bir yere koymuştum seni....

Bülent Dağlı

Bir Zerre

Bir zerre nur dökmüşler,göldeki bendime,
Taşsam nura yazık,
Aşsam güle.

Bülent Dağlı

Birkaç Gün Sonra

Esmeseydi teninden tenime,aşk rüzğarları,
Rüzğar bir iz bırakmasaydı,gönül dünyamda,
Dünyam,damla düşmeyen çorak topraktı,
Kokun ulaşmasaydı,ruhumun duragina.

Bir kapris kapris üstüne,aşk biniyor kıskançlık üstüne,
Dar odalarda,seni düşünüyorum daralarak,
Bırakmasaydın o kokuyu,gönül işliğime.

Testileri kırıyorum,bardakları bırakarak,
Belkide aşk süt keser,şaraplara darılarak,
Birkaç gün sonra,yok olacağım nihayet,
Kırılmış,yaralanmış,ama aşka sarılarak.

Kelimeler kelimeleri geçiyor,zaman zamanı deliyor,
Öyle zamansız zamanlarda,seni düşünüyorum yaralanarak,
Bırakmasaydın o kokuyu,gönül işliğime

Bülent Dağlı

Çaresiz Şiirler

Bu gün;
Seni bir kaç şiir ile,
Sarhoş etmek istedim.
Elime,yüzüme bulaştırdım.
Bir kamyon şiiri,
Kapının önüne boşaltınca,
Elim,dilim,yüzüm,
Şiir ile,lal olunca,
Sustum.
Suskunluğum dan döküldü şiirler.
Ağladım,
Çabaladım,
Kaçtım,
Çaresizdim,
Çaresizliğimden döküldü şiirler.

Bülent Dağlı

Çocukça Bir Tebessüm

Kaç yaşındaydım bilmiyorum,
Mor menekşelere gülümserken.
Adımı sordular menekşeler,
Çocukça bir tebessüm ile,
.....dedim.
Yarışıyoruz rüzgârla biz,
Kim geçerse,dağlar onun olacak.
Rüzgâr ismimi sordu,
Kimdir beni geçen?
Çocukça bir tebessüm ile.
.....dedim.

Bülent Dağlı

Dilimde Yanık Terennüm

Hangi mısralarda arasam seni,gizli den gizliye,
Gönlümün sana yanık lıgını,
Harflerden,kelimelerden saklayarak,
Zira,kelimelerim,harflerim sana aşık.

Seni dilsiz zikrediyorum.
Gönlümün diline hükmederek,
Dilimden saklıyorum kıskanarak,
Zira,dilimde sana aşık.

Birden kanatlanıyorum,
Uçmak istercesine sana,
Kanatlarımdan saklıyorum,kıskanarak,
Zira,kanatlarım da sana aşık.

Gök kuşağı renkleri,dilime vurmuş,
Ha kandırdı,ha kandıracak beni,
Seni kendimden bile saklıyorum,
Dilimde yanık terennüm ile.

Bülent Dağlı

Eksik Etek

Zaman,zaman,
Dalğa geçerim kendimle,
Eksik eteklerin boyunu ölçerek.
Ne kısalır,
Ne uzar boyları,
Selam durdukça önünde.

Bülent Dağlı

Eylöl

O eylöl dedikleri
Bir nefes alış gibi
Son bir nefes içime çekiyorum
Bırakmak istesem
Düşüyorum dallardan
Bırak artık beni aşk
Ölüyorum var olmaktan

Bölent Dağılı

Gel Ne Olursan Ol Yine De Gel

Başka bir Zaman'da gel sen bana

Başka bedende

Başka tende

Başka Can'da gel

Başka ağaçta yetişen yemişte

Başka kanatlarda

Başka dünyanın gökyüzünde

Başka Güneş'te

Başka ay başka yıldızlarda gel

Başka şarkılarda

Başka şiirler

Başka romanlarda gel

Sen bambaşka gel

Senden başka sen olarak gel

Başka şehirden

Başka caddeden

Başka sokaktan geçerek gel

Başka pabuçlar giysiler içinde gel

Sen bambaşka biri ol gel

"Gel ne olursan ol yine de gel"

Bülent Dağlı

Gidiyorsun Ya

Gidişin bir koku bıraktı,
Ayrılığın kokusu,
Ayak seslerinin geliş heyecanına,
Doymadan, gidiş korkusu,
Güneşe secde ettirir,
Sultanlar sultanı gecenin bir yarısı,
Gidiyorsun ya, ardın sıra,
Ne ağlayanlar gördük, sol yanımız göçük.

Kadrin kıymetin gördük,
Can cana sarılırken, biz cananı gördük,
Dilde sen, gözde sen, gönülde sen gördük,
Kem bakışlara kördük,
Aşk ile yandık, çölden daha çöl iken,
Bedenen, biz sana göldük,
Gidiyorsun ya, ardın sıra,
Ne ağlayanlar gördük, sol yanımız göçük.

Hak için koştuk, aşkın içtik,
Neyzende neyle kendimizden geçtik,
Dili bir, dini bir, âdemoğluyla,
Güzelliklere çarşaf biçtik,
Aşkı zikrettik, aşkın sahibine,
Ruh verdik, gönül verdik
Gidiyorsun ya, ardın sıra,
Ne ağlayanlar gördük, sol yanımız göçük.

Kal desem, aylar yolun bekler,
Yolun kessem, yollar benden şikâyet eder,
Bir parça koparsam senden, kat kat sema,
Benden, ben ister, benlik ister,
Gitmen gerek, yolun gözleyen,
Cümle ahir, zaman ehli, sebebi ziyaretin belli,
Gidiyorsun ya, ardın sıra,
Ne ağlayanlar gördük, sol yanımız göçük.

Bülent Dağlı

Göç

Uzaklara göçer'im bir gün
Göçümün göçü sen olursun
Diyar diyar gezerim bir gün
Vatanım diyarım sen olursun

Leylayı ararken çöllerde
Mecnun desinler bana
Ne ben mecnunum
Ne sen Leyla'sın amma
Göçümün göçü sen olursun

Bülent Dağlı

Gönül Makamım

Saman alevi gibi parladım kızdım aşka,
Söndüm kutupları hayal ederek,
Aşkın sahibi haksâ,
Gönül makamımda kadına ne gerek.

Bülent Dağlı

Gülki Sevgilim Seni Kıskanan Ben Olayım

Hasır altı etmişim tarih vermek zor belki
Aşk uzaktan göründü çıkarıyorum gönlümdekini
Kıskanılacak benim neyim var bir adam işte
Gül ki sevgilim seni kıskanan ben olayım

Yirmi bir kırk beş aşk bu saatte daha yakın
Hasır altından çıkarıp gönül altına koyuyorum bakın
Kokuna kanmışım sana yakın ama uzak diyarlardayım
Gül ki sevgilim seni kıskanan ben olayım

Deki gönül altından çıkar dil altına koy
Aşkı sen daha iyi anlatırsın gel yanıma yoldaş ol
Kıskanılacak benim neyim var bir abdalım işte
Gül ki sevgilim seni kıskanan ben olayım

Dil söylerken gönül işler zor benim için zor
Karanlığı anlatır her harfim aydınlık ateşleri kor
Düşlerimde düş gördüm seni üzölmüş gördüm hayra yor
Gül ki sevgilim seni kıskanan ben olayım

Bölent Dağılı.

Bölent Dağılı

Hayal Üstü

Seni hayal üstü düşüncelerde,
Tutmanın da bir sonu vardı;
Yeterli bu düşünceler diye savurdum,
Nefes almayı bile gereksiz sayarak.

Bülent Dağlı

Hazırım

Sanırım bir aşk arifesi,
Kurban olmaya hazırım.
Hicran yazarsa kitabe,
Nurdan doğmaya hazırım.

Gönülde saf tutuldu,
Secdeye kapanmaya hazırım.
Gam, ruhtan uzak durmaz,
Hak ile aşka hazırım.

Bülent Dağlı

Hiç

Bu kaç yaş eskir;
Yaprak gülden dökülene kadar.
O yaprak ki;
Beden toprak olana kadar.
Haydi sen söyle yar,
Ben neredeyim.?
Toprak da mı.?
Yaprak da mı.?

Bülent Dağlı

Hiç Ayrılamam Derken

Kirpiklerine vurunca güneş,
Yer gök,bakır kızılığına dönüşür.
Kelebekler kanat çırpıp,
Sana ömür,ömür,
O bir kaç zaman çırpınış da,
Benden gider ömür.
Kulaklarımın çınlamasına uyanırım,
Kanat seslerinde sen,
Hiç ayrılamam derken.

Bülent Dağlı

İzlerini Siliyorum

seni gözlerimden düşürdüğüm gibi
gönlümden de düşürüyor
seni geceden düşürdüğüm gibi
gündüzden de düşürüyorum
seni martıların kanadından
seni vapurların düdüklerinden
seni insan gülümsemelerinden
seni aşk sözcüklerinden
seni tan yerinden düşürüyorum
seni baktığım yerlerden
daldığım derinliklerden
duyduğum seslerden
boğazımın düğümlemesinden düşürüyorum
seni kaldırımlardan
seni sokaklardan
caddeler den
şehirlerden düşürüyorum
seni Leyla dan
seni aslıdan
seni şirinden
seni asırlar öncesinden
yaşanmış aşklardan düşürüyorum
seni bedenimden
seni duygularımdan
seni hislerimden
seni kaşımdan
seni saçlarımdan
seni terimden düşürüyorum
terimden
seni dualarımdan
seni zikirlerim den
seni şahadetlerim den
seni her yerden düşürüyorum
seni gül kokularından
seni Gülşen den bağdan
gidilmemiş yollardan
aşılammış dağlar dan
izlerini siliyor
Seni kendimden düşürüyorum.....
Bülent Dağlı

Bülent Dağlı

Kadınlar Bilmeden Eğitirler Adamları

Kadınlar bilmeden eğitirler adamları,
Adamlar öğrenirler ama öğretmezler.
Uzaklardan bir koku gelir,
Cumanın kokusuna benzer.
Belki de gül bahçesinde pembe bir gülün kokusudur,
Ya da güneşin kokusu.
İşte,
Kadınlar
Böyle eğitirler bilmeden erkekleri.
Eğitilen
Allaha kucak açmışsa,
Ne güzeldir.
Açamamışsa,
Çölde savrulan kum taneleri gibi,
Bedeviye döner.
Aşkın eğitimi
Gider gider,
Mecnunla Leylaya döner.
Bir tas yemek yerine,
Bir kepçe tınısı
Yankılanır boşlukta.
Leyla
Tınlamazken Mecnunu,
Mecnun
Eğitiliyordu aslında.

Bülent Dağlı

Kalbimde Nur Bedenimde Nar

Evlenirken,
Neyin var derlerse,
Park,bahçe,kumsal ve,
Lünapark'ım var,
Kalbimde nur,
Bedenimde,nar var diyeceğim.

Bülent Dağlı

Kan Can Yatıyor Canımın İçinde

Canı canana teslim edem diyorum,
Edem de murada Erem diyorum,
Bu can kafesinde pırpır,
Bıraksam da canana usa diyorum.

Bir çabam bir gayretim yok bulmaya,
Cananım beni bende bulsa diyorum,
Kaç can yatıyor canımın içinde,
Bulsa da canımı alsa diyorum.

Bülent Dağlı

Kapısındaki Kedi

Ben pek alışık değilimdir,
Birisinin beni düşünmesine,
Hep ben düşünürüm.
İsminin baş harfini,
Gülüşündeki güneşini,
Papatya rengini,
Kokusunu,
Tadını,
Ve,
Kapısındaki kediyi,
Kadınımı.□

Bülent Dağlı

Kısacık İki Kelime Teşekkür Ederim

Sana yazmayı denedim, cesaretim yok,
Kısacık iki kelime, teşekkür ederim.
Güneşe aşık olmuş bir adam, nasıl çaresiz ise,
Bende öyle seninle, sensiz çaresizim.

Sen habersiz ol, benim yangınım dan,
Ben, kendi, kendime idare ederim.
Binlerce yıla uçtu gönlü,
Mecnunda leyla'ya nasıl yanmışsa, bende sana teşekkür ederim.

Sana, yaşanmamış aşklar sunsam,
Rüzgar dağıtır kelimeleri, yapraklarında aşkı arasam,
Yarım harfi, bir gram aşka bandırsam,
İşte böyle seninle, sensiz çaresizim.

Yine sen bilme, ben nasıl sevdim,
Kendimden geçtim, gölgemi aşka serdim,
Sana, bir kelime yazmayı çok isterdim,
Mecnunda leyla'ya nasıl yanmışsa, bende sana teşekkür ederim

Bülent Dağlı

Kızımın Annesi

Karanfil kokulu çay içerdi,kızımın annesi.
Teni karanfil kokar,nefesi karanfil kokardı.
Avuç ilerinden ptüğüm de,kendimden geçer,
Karanfil bahçesinde,yeniden biterdim.

Sa telleri,güneşten kopma,altın teller gibiydi.
Korkardım yerlere düşer,kuyumcular kim bilir ne değ er biçer,
Gönlüm,hop oturup hop kalkar,aşkı işlerdi.
Sa tellerine bile değ er biilemezdi,kızımın annesinin.

Diger vasıflarını anlatsam,güneşte çatlar ayda,
Aşkı taşıyan vagonlar,bir birine girer,trenler raydan çıkar,
Kuşlar kanatsız,dört yapraklı yoncaya ulaşmak,artık imkansız,
Daha yazmayayım,atıyorum kalemi işte böyle.

Aklım başımdan gittiginde,yer gök aramaya gerek yok,
Aklımı alanın aklına girmişim,fikrinde meymişim,
Aklımı kafatasımın içine geri koyamamış,yanmış bitmişim,
Ne biçim sevmişim seni(.....)kızımın annesi.

Bölent Dağlı

Kim Aşkı Ararsa Aşk Onda

küçük sözler büyük akıllara takılır,
oradan gönüllere iner,
bazen,söz yerine bir bakış yeterlidir,
büyüyen göz bebeklerinin,
aşka nefes aldırması gibi.

aşk nefes alıp verdikçe,
bir avuç buğday tanesi ile,kanatlı kursaklarda,
simitçi fırınıını gözleyen emekçilerde,
aşk suretine takıla dursun,benlerde,benciller de,
kim aşkı ararsa aşk onda...

Bülent Dağlı

Kim Derlerse Hiç Kimse Dersin

Bırak beni,kimse bilmesin,
Gizli bir,sevdalık olarak kalayım.
Hep gözlerinde bir fer,
Hep sözlerinde bir sır olayım.
Ben bir kadına,aşık olmak isterdim.
Ama,hem küçük,hem kadın,
Hem deli,hem afet,
Hem bal,hemde kaymak,
Ben senden ne zaman hoşlandım,
Biliyor musun.?
Ne zaman.?
Merak ediyor musun.?
Biraz daha merak et,o zaman.
Söylüyorum,
Sen güneş iken,ben ay olduğum zaman,
Sen geceleri uyurken,ben alev,alev yandığım zaman,
Deli divane olup ta,sokaklarda bağırdığım zaman,
Ben o zaman hiç kimseydim.
Kimdi geceleri yanan derlerse,
Ay olduğumu söyleme sakın,hiç kimse dersin.

Bülent Dağlı

Kiraz

Kiraz
Hayalleri,ellerinden alınmış gibi,
Hayalsiz dolaşıyorum,
Kasvetli gökyüzü altında.
Birkaç eski zaman şarkısı,
Gönlümden dilime düşüyor,
Daha,birkaç zamansız şiirde,
Yanaklarımdan süzülüyor.
Kasvetin döküntüsü ile,
Eski cumalardan,kalma kokuyla,
Nereden gelip,nereye gideceğimi,
Hayalsizliğime katarak,
Pabuç ritmi eşliğinde,
Eskilerden kalma şarkılarla,
Isınıyor gönül,
Isınıyor dil,
.....Ben seni bir saniye,
Çıkaramazdım aklımdan.
Çıkarsam,çıkabilirsem,
Başım ağrır,dişim ağrır,
Gönlüm ağrır,
Dahası,
İçim ağrır,hayallerim ağrırdı.
Kocaman bir of çekiyorum,
Dağılıyor hayalsizlik bulutu.
Kalmadı,çocuktan büyüğe gülüşler miras,
Bir yanlarım ağrıyor hayalsiz,
Kalmadı gönül dalımda,dudakların gibi kırmızı,
Döküldüler,dökülüverdiler kiraz.

Bülent Dağlı

Koynumda Saklıyorum

Çok üzüldüm şimdi,
Öysa,şenin ardın sıra,ben gelmeliydim.
Döktüğün yapraklarını,
Ben toplayıp,
Koynumda saklasaydım.

Senin bilmediğini,kendime yazıyorum şu an,
Karanlığı aydınlatan,sokak lambasına sen diye sarıldım.
Kızardı yanaklarım,ve kalbim,
Utandım,direğin buz halinden,

Yine çok üzüldüm,
Kalbimin üzerine bakıyorum,
Ardından,ben gelmesem bile,
Döktüğün gül yapraklarını,
Koynumda saklıyorum.

Senin bilmediğini,kendime yazıyorum şu an,
Karanlığı aydınlatan,sokak lambasına sen diye sarıldım.
Kızardı yanaklarım,ve kalbim,
Utandım,direğin buz halinden,

Bülent Dağlı

Mor alar Gramofon

Binlerce papatya,el salladı sana,
Beyaz yapraklarına,düştü silüetin,
Dahaların öncesinden,
Bir kaç saatin de,
Yeşildi,
Kırmızıydı,
Mor alar gramofon,
Sarıydı gök yüzü.

Tarih sayfalarına düşünce,gönöl satırları,
Birkaç saatin öncelerine de,
İndi merdivenler,
Hangi kavimlere,ev sahipliği yaptıysa,
Aşk,
Milyon,milyon,
O,binlerce papatyalar içerisinde,
Taş plaklar seni söylerdi.
O mor alan,
Gramofon.
Ben.....

Bölent Dağlı

Ne Ola Ki İsmim

Yandığımı resmedip ,semaya gersem,
Güneşten, aydan ğayrı,ne ola ki ismim.

Bölent Dağlı

Öldüm Dersin Ölmezsın

Kırılgnlıklarını bir seferde çek içine
İçin kırılsın eski bir gecekondı gibi
Onarılmayı bekleme içten dışa
Onurun kaybolur onursuz kalırsın

Eski bir şarkıda anımsa onu
Gözlerin dalsın beklentilerinin ilerisine
Kayıp ilanı yapışır gönül duvarına
Duvarın çöker gurursuz kalırsın

Bütün gemilerin batmıştır denizlerde
Okyanuslarda sandal ara umutsuzca
Hayallerin birer birer batar gemiler gibi
Umutların yitmiştir umutsuz kalırsın

Boşluğa takılır gözlerin içeri akar yaş,
Tarih öncesi zindanlara hapsolmak istersin
Bedeninden beden çıkar canından can,
Çılgılık çılgılgadır aşk öldüm dersin ölmezsın

Bülent Dağlı

Papatya Kadınım

Söyleyemediklerimi dile alalım
Bilirsin dil kalbe indirir
Sonra bulutlara yazarız
Bulutlar yağmur olarak yağıdır
Bir özlem var içimde
Birde sevgi
Seni ne çok severek özlediğimi
Bulutlara yükledim
Eğer ben söylememiş isem
Bulutlar yağmur olup söylesin
Giyinmeden gel yapraklarını
Ben sana yaprak olurum
Sürmeden gel renklerini
Ben sana gök kuşağı olurum
Şair saçmalayınca şiir
Gönlüde saçmalarsa şarkı
İkisi bir arada roman olur
Gel romanıma uzak durma
Kaç gün kaldı ki ömrümüzde
Kırılmanın çok çeşidinde gönül olmasın
Fırlat kırılsın kadehler duvarlarda
Beni hayra da şerre de yorma Papatya kadınım.

Bülent Dağlı

Sana Yaşam Ötesinden Yazıyorum Sevgili

Hayallerimin yarısına gelmiştim
Hayallerim benim yarımı bitirmiş
Hep bir sevgiliye takılmış kalmıştım
Hayallerim sadece saç tellerini avuç içlerini öpmekti

Sana yaşam ötesinden yazıyorum
Herkes hayallerini makam mevki ile süslerken
Benim hayallerimde
Şarkılarım seni söylerdi dillim de nağmeydi adın
Yattığım odada herkes beyazlara bürünerek taburcu edilmişti

Bir ben iyileşememiştim
Gönlüm hep hastaydı sana
Sana verem
Sana kanserdi
Belki de daha neler neler

Tabip hastalığımın adını koyamamıştı da
Senin ismini sessizce söylemiştim
Yerin kulağı var misali
Kahkahaların ardından
Damlalar dökülmüştü
Sonra ardından derin bir okyanus sessizliği

Beni de nihayet taburcu ediyorlar
Dışım yeşil içim beyaz
Korkuyorum
Korkum gitmekten değil
Ölü bir adam olduğumu bilsem bile
Yaşam ötesinde seni sevememekten korkuyorum

Mecnun ayaklarını sürtmüş olsa gerek
Peşimden birileri gelsin diye
Sana yaşam ötesinden yazıyorum sevgilim
Uçan kuşların martıların çığlıklarında neler söylediklerini
Buraya gelince öğrendim
Hepsi senin ismini söylüyorlarmış meğerse

Bülent Dağlı

Sen Giderken

Ağaçlar yaprak döker,
Çiçekler,dallarına küser,
Kuşlar,özgürlüğe veda eder,
Balıklar,yosun cennetine,
Güneş,doğmaktan ve batmaktan,
Ay ise,gülümsemekten vaz geçer,
Yıldızlar,bir,bir düşer,
Mavinin,kızılığından,
Kediler,süt beklediği kapılardan,
Çeker gider,
Ben,
Keşdimden giderim,
Bağırarak,
Feryat figan,
Göz ucuyla,gönül ucuyla,
Severek ve yanarak,
Sen giderken.

Bülent Dağlı

Sen yoktun Gönlümü Sana Verdim

Rüzgarların,
İsmi kulağıma,fısıldadığı bir gün.
Yorganım,mor bulutlar olmuş,
Yastığım,ağlayan gökyüzü.
Kendimi,yağmur damlalarına,
Sert rüzgarlara,teslim ettiğimden beri,
Nereye koyarsan koy,orada yeşeren,
Her hangi,bir bitki gibiyim.
Toprağa koy,toprakta yeşersin,
Kalbine koy,kalbinde şenlensin.
Hep vermeye alışmışım,almak lügatımda yok.
Mutlu olsun,üzülmesin,can eriğim.
Güneş saçım,küçüğüm,kadınım.
Söyle,söyle bitmez,
Kalbimde katran karası,
Dilimde,mutluluk damlası,
Almadım,yağmurdan bir damla,
Güneşten,bir parça,yakamoz,o nasıl bir şey?
Yağmura damlaları mı kattım,
Güneşe,gönlümdeki cananın,saç tellerini uzattım.
Yakamoz,göl olmuş,gözyaşlarıma doğdu.
Fısıldanan bir isim var,kulaklarımda çınlıyor.
Sırılsıklamım,
Yine,almadan bir şeyler verdim,benliğimden.
Ben,hiç,ben için,yaşamadım ki zaten,
Gül solmasın,diken bana yeter.
Ne zaman gelmişim,farkında değilim,
Vakfedilmiş,taş yığını önüne.
Öyle bakakalmışım sırılsıklam,
Göz bebeklerim büyümüş,ıslanmış vaziyette.
Belkide görülsem,kurumuş dala dönerdim.
Geçmişte,eksik kalan sözcüğe,tamamlayıcı kelimelerle.
Sonu gelmeyen,yitik bir aşk masalı gibiydi,
Yarım kalan,ışıktan önce.
Kim bilir,kaçıncı bölümdeydim,
Son hatırladığım,"sen yoktun kalbimi sana verdim".....

Bülent Dağlı

Senden Daha Çok Sevmiyorum Seni

İstanbulda bu sabah cuma,
İnanılmaz güzellikte gök kubbe.
Sevgiliye damlar gibi damlıyor,
Şehrin topraklarına rahmet.
Çocuklugumun masumiyetinde,
Temizliğinde kalan İstanbul,
Sen de, benimle birlikte öğrendin gerçekleri.
Bir kuş yükseliyor şimdi, sesini duyuyorum,
Beyazların en çok yakıştığı karanlık sehre.
Gün agardıkca, kalbe düşen renkler,
Göz bebeklerimde parlıyor.
Yakamı bırakmayacak tabib neylesin,
Bedenime has seslerindeki,
Tescilli adamlık onsekiz yaşında.
Kulagımda çınlama sesi,
Eskilerden biri beni anıyor.
Yazmak yada aramak, artık mümkün değil,
Belki hisseder kuşluk vakti itirafımı,
Evet adamlığımın tescil numarası 17/18.
İstanbulda bu sabah,
Güzellikler mevcut, elimle tutacak kadar yakın,
Sevgilinin damlaları,
Her damlanın içinde ismi yazıyor.
İnadım kırıldı, bırak gitsin der gibi bir ses var içimde,
Öksürüğüme bile yapışmış,
Bu vakitte seni yaşatan sesler.
İçime fısıldıyorum bunları,
Senden daha çok sevmiyorum seni.
Bir kuş daha var, yüregimin üstünden geçen,
Nedense karanlığa koştugum günleri anımsattı bana.
Gidişlerimde, imkansızdı heyecanımı gizlemek,
Dönüşlerimde zehir zemberek.
Bir başka güzeldi,
Bu saatlerde sen uyurken İstanbul.
Biliyorum, aynı havayı soluyoruz.
Tekrar, tekrar fısıldıyorum,
Ruhuma kabullendirmek için.
Senden daha çok sevmiyorum seni..

Bülent Dağlı

Seni Bir Tek Ben Biliyorum

Tekrar demliyorum yüreğimde,gelirsin diye.
Aşk bana... neler yaptırıyor,seni üflüyor benliğime.
Zamanın bir vakit ezan sesinde,
Senin için damlasaydı düşüncelerim,
Hıçkırıklara karışırken,
Duygularım su yürüyen bitki örtüsü gibi canlanıyor.
Tekrar,tekrar demliyorum yüregimde,
Gecedен aşkın selinde,ıslattığım soğuttugum bendeki seni.
Gün başlarken ısıtıyorum.
İnanılmazlığım, hayranlığım seni kaydettiğim sesime,
Çirkin bakışlarını aktarıyor,hayal ediyor,kahkahalarla gülüyorum.
Kalp atışlarımın sesi,
Bir kez daha,bir kez daha çirkin bak der gibi,
Kahkahalarım,ğöge yükseliyor.
Bakışlarında gülden güzel,
Güneş katmanlarına benzer bir parça var oldugunu,kimse bilmiyor.
Seni bilmiyor kimse,şeni bilmiyor"
İşte yanılmıştı,Attila İlhan.
Seni bir tek ben biliyorum.
Yediğim yemeğe,içtiğim suya,soluduğum havaya,
Seni katıyorum,
Seni bir tek ben biliyorum,
Bir tek ben.
Nefes alışlarım hızlandı,
Kalbim yerinden çıkacak gibi.
İlk gördüğüm andaki inanılmaz heyecanımı,
Seni yazarken bile yaşıyor,
Göğsümün üstüne yumrukları vurarak bastırmaya çalışıyorum.
Bir tek ben biliyorum diye,
Haykırdım insanlara camı açarak.
Bir tek ben biliyorum...!!!!!!

Bülent Dağlı

Seni düşünüyordum Çok Uzaklardan

Seni düşünüyorum çok uzaklardan,
Gün batımı İstanbul'da.
Yorgun ve bitkin gönlümün sesiyle
Sana sesleniyorum.
İçimde fırtınalar koparken
Güneşin batış şekli benden beter sanki.
Sana seslenişimi dilsiz, dudaksız yapıyorum,
Kuş misali süzülerek yükseklerden.
Atlasam belki de uçarım kanatsız.
İçimden sesleniyorum sana ismini,
Sessizce kâinat kanat çırpıyor sana.
Doğa yakıcılığına zararsız, sancısız.
Benim dünyamda kopuyor kıyamet,
Kalemler kırılarak,
Kâğıtlardan akıyor aşk damlasız.
Fısıldayarak sana sesleniyorum:
Seni düşündüğümü sen hissedebiliyor musun?
Beyaz yazılarla sana yazıldığımı
Sen görebiliyor musun ey sevgili?
Gönül penceren kapalıysa
Pencereni aç, bana bak ey sevgili.
Sessizliğimi yine bozdum,
Seni arar oldum kızıl gurup içinde, gün batımında.
Diller türküleri yakmış,
"Dönmez" diyor kuşlar, bakma boşuna kızıl içine.
Buluştıysam alımın izinde
"Vazgeçme" yazıyor.
Seni düşünüyorum çok uzaklardan,
Düşüncelerim alıp götürüyor bedenimi,
Bırakıyor bir köşede sensizlik işkencesine.
Seni düşünüyorum çok uzaklardan,
Atlasam belki de uçarım kanatsız

Bülent Dağlı

Seni İçtim Galiba

Sana âşık olmayı ben istemedim.
Benim içimdeki güç sana yöneldi.
Ben beni dilsiz kelimelerle frenlerken,
İçimdeki güç "sen, sen" diye yüklendi.

Ağır hasarlıyım sana giderken,
Gözümü kapatıp geçiyorum.
Vagon vagon korkular var içimde,
Neden sana gönülden yöneliyorum?

İçim muhakeme, dışım pişmanlık.
Bir gün damla düşmesin ayak basışımda.
Başım dumanlı, kafam kıyak;
Bulut üzerinde yudum yudum seni içtim galiba.

Dağılmak üzereyim kollarımı açarken,
Boş kalsın diye içimden geçiriyorum.
Korkularıma kokun karışıyor,
Neden sana gönülden yöneliyorum?

Bülent Dağlı

Sevgilim Ne Zaman

Şimdi bunu yazarken,
Dilim gönlüme,bildirim yapıyor.
Harflere seni dokuyarak,
Enstrüman eşliğinde,
Her kelimesi olay olsun,
Kolay olmasın diye,mırıldanıyor.
İkimizde saçları ak,
Sevgilim ne zaman.?

Kendinizi terk edin,
Ama,
Size şiirler yazdıran,
Şarkılar söyleten kadınları,
Asla.

Kendimi terk ettim gidiyorum.
Yolun yarısını ayaklarım,
Diğer yarısını,gönlüm yürüyor.
Terk edilişle ruhumuza,ders vaktidir şimdi.
Biz geldik kendi dünyamıza,
Hoşça kal sevgili,
Ders vakti.

Saçlara düşer biraz daha ak.
Uzakların,gönlümü dağlamasına izin veriyorum.
Elli kuruşun var mı abi.!!!
Seslenişi dağıtıyor,
Hayal meyal yaşarken aşk sisini,
Yar yolundan ayrılmışım,
Not almam gerek gönlüme,
Elbet bir gün diyerek,
Buluşacağız.

Bülent Dağlı

Sevmiş Olmalıyım

Ne zamandı hatırlayamıyorum
Belkide hak evinde,çocukların meleklerle semasında
Belkide aşka kapılıp kendimi yok sayışımda
Yada mor bulutların kızıla boyanışında
Seni düşünmüş olmalıyım
Kalbim çınlamış olmalı
Velhasıl
Şiirler şiir şarkılar şarkı olduğunda
Nedensiz sebepsiz
Mırıldanmalarına sen konuştuğunda
Sevmiş olmalıyım

Bülent Dağlı

Sizin Şehirde Lunapark var mı.?

Çocukça bir çılgınlık yapmak geldi içimden,
Büyümüş gönlümü ve gözlerimi kapatarak,
Çocuklar büyüdüleri zaman, çılgın olurlar diye düşünmeden,
Hani zemzem suyuna, saf ve tertemiz demişiz ya, öyle işte.

Saf ve tertemiz koşmayı düşündü kalbim, sizin oralara,
Bir cebimde, şişirmeye hazır balonlar,
Öbür cebimde, gök kuşağına yakın misketler,
Aşkı karıştırmadığımız zaman, ne güzel kokardı güller laleler.

Dizleri yaramazlıktan aşınmış pantolonumu giyerek,
Parmak uçları delinmiş çoraplarıma, ayaklarımı geçirerek,
Giydim söküklele dolu ceketimi, pençesi patlamış ayakkabılarımı,
Gitmek için izin alacağım olmayan, anneyi babayı düşünmeden.

Kapım açık ey çocukluğum, kapatmayı hiç düşünmedim ki,
Kapatmadan çıktım gittim evden, işte öyle çocukça,
Bekliyor beni, ıslak gözlerin kapandığı şehirde,
Ben bu şekilde geliyorum, sizin şehirde lunapark var mı.?

Bülent Dağlı

Solumak Lazım Yar

Hep,zor günleri seçtim,
Sana koşmak için,zor kadın zor şehir,
Dağ ettim yüreğimde,bilmece ettim dilimde,
Gönlümdeki aşk pınarından,
Su taşımak istedim,ellerimle,
Pınar sende,dil sende,gönlüm sende,
Sen fethedemediğim şehirde.
Belki,bir kez daha,bu hislerle gidemem,
Düşmek lazım,son kez,aşkın yollarına,
Belki,gitmek isteyen,sen yanıma direnemem,
Kaybolmak lazım,
Her insanı,sana benzeyen,kalabalığın arasında.
Son dem aşk olsun,aşk şehrinde kaybolsun,
Dilim seni mırıldansa da,gönlüme prangalar vurulsun,
Sen de bırakacağım seni,aşkın Bayramında,
Ellerini tutacağım,belki de sarılacağım,sen diye,bir çok insana.
Bir pür telaş var,gün öncesi,
Duvarlarıma sinmiş,damla kokularında,
Kahvaltımda,ekmek arası sen,
Bardağım da,sımsıcak gidiş öncesi sen,
Sana giden yollar,aşka adansa,aşk karanlığı yarsa,
Solumak lazım,yar kokan şehri,
Taşında,toprağın da, sen kokan insanında.

Bülent Dağlı

Taş Kesilirdi

Bir kaldırım taşında can bulmak gibi,
Dudak bükerek aranan,
Arandığını bilse,
Taş kesilirdi.

Bülent Dağlı

Telaş

TELAŞ

Kaybetmektedir gül kokusunu,
Gülü bir telaş,dikeni bin telaş sarmıştır.

Bülent Dağlı

Utanarak İstiyorum

Utangaçlığımı saklardım
Sakladığım yerde pusar kalırdı
Hani delinmiş ayakkabılarının içinden su girer de
Çorapların ıslanır
İslak
Çoraplarını saklamaya çalışırsın da
Utanırsın ya

Birde yamalıdır
Çorapların
Diğer yamalı yanların görünecek diye
Bir kaç kat daha utanırsın
Hele hele gönlünde yama olduğunu
Kendine bile hatırlatıp içinden geçirtecek olsan
O masum damlalar hazırdır
Damlamaya

Daha bir dolar gözlerinin siyahına
Utanma duygusu
Şimsiyah tellere mızrap vurur
İçindeki çocuklugun tınısı
Utanma renginide
Siyaha bağlayanların
Çocukluğunda kara lastikten ayakkabısı
Tahtadan yada plastikten olsa da oyuncaklarına sinmiştir
Utangaçlığın kokusu

Hala aynı hislere sahip olduğumu
Seni ondan isterken
Utangaçlık hıçkırıklarına gizlenmiş aşk
Ben buradayım diye boğazıma düğümlendiğinde anladım
Oysa haktan istemek her hak kulunun hakkıydı
Bir tek ondan gizleyemezdim utangaçlığımı
Ama
Utanarak istiyordum

Bülent Dağlı

Uzarlarda Kuşlar

şu kuşlar,ne güzel kanat ırpar,
Bir şiir,bir şarkı var tınısında,
Alıp götürseler beni,
Gönül gözlerinin,gördüğü uzaklara,
Yakınlar uzakları bilemezler,
Ve bugün,
Uzarlarda kuşlar.

Bülent Dağlı

Varsın Ceddin Celaledin De Unutulsun

Hiç bir şey yazma artık,
Gün gelir yalan olursun.
Baharın biter, güz gelir,
Kurumuş bir dâl olursun.
Mecnun leylaya el olunca,
Sevda çeşmesi kurur, aşkı unutursun.
Bir tek harf çıkmasın gönlünden,
Varsın ceddin Celaledin de unutulsun.

Can dediğin taş,
Canan gördüğün, gözde yaş olunca,
El, ayak çekilip,
Kalem kırılır, kâğıt yırtılınca,
Bir harfi zorla yazmak istersin,
Harf yazdırmaz ya kendini,
Damlamasın toprağa tek bir damla,
Varsın ceddin celaledin de unutulsun..

Bülent Dağlı

Vesikalı

Gönlüm yandığı zaman,
Ateşle su karışımı,
Pavyon kadınları gibi dağıtır.
Bir sigara yakarım,
Kalbim kırılır,
Kalbim parçalanır,
Kalbim,
Paslı bir haçer ucunda sallanır.
Aglamaklı kahkahalar atarak,
Anasına,avradına,sıraladığım küfürler,
Çaresizce savrulur,rüzgarlarla.
Gelmişine,geçmişine,
Ellere,
Tellere,
Tenlere dokunulur muş gibi,
Gönlümün yandığı yer temiz kalarak.
Dokundururum,vesikalı.

Bülent Dağlı

Yalnızların Katı Sekizinci Kat

Artık günleri unuttum.
Mevsimleri de,
Hangi gün, hangi ay,
Dalların çiçeklere boyun eğdiği,
Mevsim de miyiz?
Yada,
Yaprakların rüzgarlara yenik düştüğü,
Zamanlarda mı?

Yalnızlığa yenik düşmüş, saatler gibi,
Yenik düşmüş zamana,
Gönlümün, akrep ile yelkovanı.
Halen anlamış değilim,
Tutulmayan elden, tutulamayan gönülden,
Yalnızlık gider mi?

Yar dileklerime,
Dilsiz, dudaksız, cevaplar var,
Gözle görülemeyen yerlerden.
Tutamadığım ele, yar diyorum.
Göz dökerek, sarılıpta koklayamadığım bedene,
Giriyorum aşk diyerek.

Yetmiyor, damlamaya,
Yetmiyor, bedenimden rahmet akmaya,
Kendi mevsimi içerisinde kaybolmuş,
Yalnızlığın kışı olsa ne, yazı olsa ne,
Bahaneler üzerine bahaneler sıralıyor
Dilim gönlüme uyarak.

Annesiz bir günü kutladı,
Sahte dostluklara uyarak,
Kovulsa da, dövülse de,
Küfürler, biri, biri üzerine sıralansa da,
Gitmem diye inat eden
Gönlümün saf yanı,

Çiçek açmayan dallarda,
Aşk aramaktan, hakka adaklar adamaktan,
Vakitler üzerine, vakitleri koymaktan,
Gönlümün saf yanı,
Yalnızlığın sekizinci katında ulaştı.

Sekiz katlı, bir bina gibi,
Yedinci katına kadar, asansörle çıkılır,
Sekizinci kata, yürüyerek çıkarsın.
Yalnızlığını sırtına yükleyerek,
Ağır gelir, merdivenlerde taşıyamazsın.
Beraber taşıyacak, kimseyi bulamazsın.

Yedi kat bilirdim, gök katında cenneti,

Yer katında cehennemi,
Demek ki,bir kat daha varmış,
Yalnızların katı,sekizinci kat.
Yalnızlığın,baharı olsa ne,güzü olsa ne,
Yalnızlık işte,sekizinci kat.

Bülent Dağlı

Yandık Dün Gece

Nar-ı aşkına yandık, dün gece,
Yandık, yandık, s nmedik dün gece,
Biz ay aydınlatır sanır idik geceyi,
Yangınımızla aydınlanmış kâinat, dün gece.

Bülent Dağlı

Yunus Desinler

Bir makam verdiler, bir de işlik,
Aptal olmadan, abdallığa göz diktik.
Bir fidan dikse idik, gönül toprağına,
Görse idik, abdallık nasıl bir hal ola.

Aptala vermişler makam, olmuş başımıza haham,
İşlikte gösterişli ise, ağam paşam,
Kim seçer abdallık makamı,
Aşk gözükmüş ona, aptalca kelimeler dolanı.

Bize gönül makamı gerek,
Birde gönülden işlik,
Aşk yeseek aşk içsek, ömürce şükürlük,
Kim isterse olsun ağa paşa,
Biz ağırdık aşk katında, dağlarca taşlarca

Yunus'tan öte bir gönül varsa,
Arayıp bulalım, saçılalım cihana,
Aptal olmayalım, makam işlik sevdasına,
Gerek yok ismi beyana, Yunus desinler,
Haber salsınlar, o yana bu yana.

Bülent Dağlı